

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 579/2025-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Drobnoú, LL.M., Kozia 29, Bratislava, proti postupom Mestského súdu Bratislava II v konaní sp. zn. B5-2Em/1/2019 a Krajského súdu v Trnave v konaní sp. zn. 12CoE/9/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia (matka a ňou zastúpený maloletý syn) sa ústavnými sťažnosťami doručenými ústavnému súdu 23. septembra 2025, konania o ktorých boli spojené, domáhajú vyslovenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi mestského súdu, na ktorý od júna 2023 prešiel výkon súdnictva z Okresného súdu Bratislava V, v konaní o výkon rozhodnutia o úprave styku otca k maloletému sťažovateľovi a postupom krajského súdu v konaní o odvolaní. Sťažovateľ žiada vysloviť aj porušenie práv podľa Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 Charty základných práv Európskej únie a čl. 41 ods. 4 ústavy.

II.

2. Otec sťažovateľa sa návrhom z apríla 2019 domáhal výkonu neodkladného opatrenia o úprave jeho styku so sťažovateľom nariadeného do právoplatnosti rozhodnutia v konaní o rozvod manželstva uznesením okresného súdu z 28. februára 2019. Okresný súd 23. augusta 2019 nariadil výkon neodkladného opatrenia a sťažovateľke, ktorá neumožňovala styk sťažovateľa s otcom, v novembri 2020 uložil pokutu. Sťažovateľka v marci 2021 navrhla odklad výkonu, čo okresný súd

v auguste 2021 zamietol a krajský súd jej odvolanie proti tomuto rozhodnutiu odmietol. Sťažovateľka v marci 2022 znova navrhla odklad výkonu a konanie žiadala zastaviť. Okresný súd jej návrh zamietol v novembri 2023 a krajský súd uznesením z marca 2024 odmietol jej odvolanie proti tomuto rozhodnutiu. Sťažovateľka v auguste 2024 tretíkrát navrhla odklad výkonu. Jej návrh mestský súd zamietol v januári 2025 a vo februári 2025 jej opätovne uložil pokutu.

3. Sťažovatelia sa už ústavnými sťažnosťami z júla 2025 domáhali vyslovenia porušenia tých istých ústavných práv a tými istými postupmi súdov ako v tomto konaní. Ich ústavné sťažnosti boli ako zjavne neopodstatnené odmietnuté uznesením zo 7. augusta 2025 (IV. ÚS 405/2025), keďže mestský súd uznesením zo 14. júla 2025 namietané konanie zastavil, pretože konanie o rozvod manželstva, v ktorom bolo neodkladné opatrenie nariadené, právoplatne skončilo 10. mája 2025. To viedlo k zániku vykonateľnosti neodkladného opatrenia, ktoré bolo nahradené rozsudkom o rozvode manželstva s úpravou práv a povinností k maloletému sťažovateľovi. Sťažovatelia sa tak už v namietanom konaní nenachádzajú v právnej neistote, a preto v čase podania ústavnej sťažnosti už nedochádzalo k porušovaniu ich ústavných práv postupom mestského súdu, a to bez ohľadu, či mestský súd rozhodol o nevyhnutnom zastavení napadnutého konania.

III.

4. Argumentácia sťažovateľov v ústavných sťažnostiach sa zhoduje s ich argumentáciou v ústavných sťažnostiach z júla 2025, ktoré boli odmietnuté uznesením ústavného súdu zo 7. augusta 2025. Navyše zdôrazňujú, že ich stav právnej neistoty trvá, lebo otec sťažovateľa podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v konaní o rozvod manželstva, ktoré právoplatne skončilo 10. mája 2025 a sťažovateľka sa odvolala proti uzneseniu mestského súdu zo 14. júla 2025 o zastavení ústavnou sťažnosťou namietaného konania.

IV.

5. Ústavné sťažnosti sú zjavne neopodstatnené a ako také boli podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnuté. Nie je dôvod odchyliť sa od záveru uznesenia zo 7. augusta 2025 (IV. ÚS 405/2025), podľa ktorého sa sťažovatelia už nenachádzajú v právnej neistote, čo vylučuje, že by postupom mestského súdu dochádzalo k porušovaniu ich ústavných práv. Rovnako sa treba stotožniť s tým, že bez významu je to, či mestský súd rozhodol o právne nevyhnutnom zastavení napadnutého konania. Preto je aj bez významu to, že sťažovateľka proti tomuto uzneseniu podala odvolania.

6. Zjavne nesprávne je tvrdenie o tom, že stav právnej neistoty trvá aj po právoplatnosti rozsudku o rozvode z dôvodu, že otec podal v tomto konaní dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Právoplatnosť rozsudku o rozvode, ktorá viedla k záväznosti úpravy rodičovských práv a povinností v rozsudku o rozvode, odstránila stav právnej neistoty sťažovateľov v čase už pred podaním ich ústavných sťažností. Podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe za následok prelomenie účinkov právoplatnosti rozsudku a trvanie pokračovania právnej neistoty sťažovateľov. Preto je aj naďalej vylúčené, že by postupom súdov v namietaných konaniach dochádzalo k porušovaniu ústavných práv sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote.

7. Treba doplniť, že i na konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých treba vzťahovať závery, podľa ktorých pri rozhodovaní v exekučnom konaní je potrebné rozlišovať medzi rozhodovaním o jednotlivých návrhoch v rámci exekučného konania, keďže k potrebe rozhodovať v exekučnom konaní dochádza spravidla až po splnení zákonom ustanovených podmienok. Súd preto nemôže zodpovedať za celkovú dĺžku exekučného konania, ale len za dĺžku rozhodovania o jednotlivých návrhoch strán (III. ÚS 867/2016). Tak je to aj v prípade namietaného konania, v ktorom okresný (mestský) a následne krajský súd priebežne rozhodovali o návrhom sťažovateľky a o jej odvolaniach. Celková dĺžka namietaného konania tak nie skutočnosťou, z ktorej by bez ďalšieho bolo možné vyvodiť porušenie ústavných práv sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote.

8. Namietané porušenie ústavných práv podľa čl. 41 ods. 1 ústavy, Dohovoru o právach dieťaťa a čl. 24 charty sťažovateľ odvíja len od svojho neopodstatneného záveru o porušení ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote bez akýchkoľvek bližších právnych dôvodov vo vzťahu k porušeniu týchto ďalších práv. Vzhľadom na to, že nebolo zistené porušenie práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, je tak vylúčené, že by došlo aj porušeniu týchto ďalších sťažovateľom formálne uvedených práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu